

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268648
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6120268648.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., I. XX, o zaplatenie 6.442,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/20/2021-317 zo dňa 17. augusta 2022, v spojení s opravným uznesením č. k. 13Csp/20/2021-367 zo dňa 13. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v** a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca (ako právny nástupca Poštovej banky a.s. Bratislava) sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyššie uvedenej sumy ako nesplatennej časti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014, pričom žiadal zaplatenie istiny v sume 5719,02 eura a kapitalizovaného úroku úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 687,75 eura a zaplatenia poplatkov v sume 36 eur. Taktiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, pretože žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškanií.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že mu bol poskytnutý úver v sume 7000 eur, z ktorého uhradil 41 splátok po 117 eur, teda sumu 4797 eur, ďalej, že úver sa dá považovať za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti v zmluve a pre neprijateľné zmluvné podmienky, vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, poukázal na rozsudky súdov, ktoré podobné zmluvy žalobcu považovali za bezúročné a bez poplatkov a na to, že zmluvy, ktoré so žalobcom uzatváral, sú nečitateľné, považoval zmluvy za neplatné a žiadal žalobu zamietnuť.

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/20/2021-189 zo dňa 08.12.2021 žalobe v plnom rozsahu ako dôvodnej vyhovel.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoCsp/8/2022-281 zo dňa 02.06.2022 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď súdu prvej inštancie uložil na vec aplikovať normy Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, a to najmä s posúdením námietky premlčania, posúdenia námietky o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj posúdenia skutočností, či veriteľ pri poskytovaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, s potrebou náležitého odôvodnenia následného rozhodnutia.

5. Napadnutým v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6442,77 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5719,02 € od 19.4.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014 súd zistil, že právny predchodca žalobcu ňou žalovanému poskytol úver v sume 7000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal pri úroku vo výške 15,90 %, RPMN vo výške 17,75 % a priemernej RPMN vo výške 13,88 % zaplatiť v 120 mesačných splátkach po 117 eur počnúc od 25.2.2014 do 25.1.2024 a celkovo tak vrátane úroku zaplatiť sumu 14.056,45 eura. Z výpisu z úverového účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru uhradil 41 splátok po 117 eur, pričom naposledy uhradil splátku splatnú v júni 2017. Z výziev právneho predchodcu žalobcu zo dňa 22.3.2018 a zo dňa 18.4.2018 adresovaných žalovanému súd zistil, že žalobca nimi vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej časti úveru a zároveň bola podaním z 18.4.2018 vyhlásená predčasná splatnosť úveru dňom 18.4.2018, pričom tieto boli žalovanému doručované doporučene do vlastných rúk. Z predsúdnej výzvy žalobcu zo dňa 2.3.2020 súd zistil, že žalobca ňou vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu z vyššie uvedeného úveru v sume 8.705,60 eura. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2021 zo dňa 14.4.2021 a prílohy k nej došlo k postúpeniu v tomto konaní uplatnenej pohľadávky a k oznámeniu uvedenej skutočnosti žalovanému na žalobcu - BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47967692 a to s poukazom na rozhodnutie NS SR 4Obo210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z neho vychádza bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu alebo platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, vyhovel žiadosti pristupujúceho žalobcu na zámenu strán sporu.

7. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. - § 52 až § 54, § 3 ods. 1, § 100, § 101, § 103, § 39), citované ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v rozhodnom čase (§ 9 ods. 1 až 3, § 11 ods. 1), citované ustanovenia Obchodného zákonníka (ObZ - zák. č. 513/1991 Zb. - § 497, § 499, § 502 až § 504) a citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, odôvodnil nasledovne:

7.1. Prvou a základnou otázkou, ktorú v tomto konaní súd musel vyriešiť, je otázka, či medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah. Súd kvalifikoval právny vzťah založený predmetnou zmluvou ako spotrebiteľskú zmluvu a aplikoval naň ustanovenia osobitných právnych noriem prijatých na ochranu spotrebiteľa (zák. o ochrane spotrebiteľa, Občiansky zákonník, zák. o spotrebiteľských úveroch) ako aj Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smerujúcich k zabezpečeniu skutočnej rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a detekovanie prípadnej nekalej povahy zmluvnej podmienky v zmluve uzavretej medzi poskytovateľom služby a spotrebiteľom.

7.2. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu 11.6.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 5 uvedeného zákona amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že

údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Právo Európskej únie upravuje vzťahy vznikajúce pri poskytovaní spotrebiteľského úveru predovšetkým smernicou 2008/48/ES, ktorá v čl. 10 ods. 2 písm. h, i, j) stanovuje, že zmluva o úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia) v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Smernica stanovuje, že v zmluve musí byť uvedený počet a výška splátok, pričom bez akýchkoľvek pochybností sa má na mysli aj zmluva na dobu určitú, kde dochádza k postupnému amortizovaniu istiny a používa pojem „amortizačná tabuľka“, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; resp. rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; táto tabuľka nie je povinnou súčasťou zmluvy o úvere

Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Tento cieľ je splnený, ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok

Ústavný súd SR konštantne judikuje, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávneho výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy, a to najmä v prípade, keď existuje - ako v tomto prípade - určité napätie medzi doslovným a teleologickým či systematickým výkladom (Nález ÚS SRz 5.10.2011, č. k. I. ÚS 351/2010, Nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV.ÚS 71/2013, rozhodnutia č. k. IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 306/2010 atď.).

7.3. Z vykonaného dokazovania a to najmä z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, ale aj z v tomto smere zhodných vyjadrení strán sporu, má súd za nesporne preukázané, že strany uzavreli úverovú zmluvu za podmienok uvedených v bode 5 tohto rozsudku.

7.4. Taktiež je zo zhodných vyjadrení strán sporu nesporne preukázané, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru splatil 41 splátok po 117 eur a tiež to, že pre nesplácanie úveru zo strany žalovaného došlo k vyhláseniu jeho predčasnej splatnosti ku dňu 18.4.2018 spôsobom uvádzaným žalobcom.

7.5. Je zrejmé, že zákon ustanovuje pre spotrebiteľskú zmluvu ako obligatórnu náležitosť zmluvy uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V napádanej spotrebiteľskej zmluve bol dojednaný anuitný spôsob splácania, t. j. plnenie záväzku dlžníka vrátiť úver a úrok za jeho poskytnutie bolo dohodnuté v mesačných splátkach s rovnakou výškou, pričom každou splátkou dochádza k postupnému umorovaniu (premenlivej) časti istiny, resp. k platbe úroku.

7.6. V danom prípade je nepochybné, že zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny (v rámci toho anuitne i úrokov a iných poplatkov), pričom tieto sú stanovené výškou, počtom, termínmi v súlade so Smernica i zákonom, keď počet splátok je 120, výška jednotlivých splátok a jej splatnosť je 117 eur mesačne, 25. deň v kalendárnom mesiaci (splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci), pričom úver je splatný od prvej splátky - 25.2.2014 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.1.2024.

7.7. Pokiaľ ide o posúdenie skutočnosti, či predmetná úverová zmluva je alebo nie je bezúročná a bez poplatkov pre nenaplnenie zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Zb., súd konštatuje, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (viď bod 43 a nasledujúce tohto rozsudku).

7.8. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a to s ohľadom na kogentné ustanovenie § 261 ods. 6 pís. d) Obchodného zákonníka, t. j. úverové zmluvy sa vždy budú vo svojej podstate spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (keďže sa jedná o absolútny obchod, t. j. povaha účastníkov zmluvy je právne irelevantná) a pravidlá ustanovené v Obchodnom zákonníku sa v prípade, ak to je dôsledkom charakteru kontrahujúceho dlžníka, dopĺňajú pravidlami ďalšími (tzv. spotrebiteľského práva). To, že sa na úverovú zmluvu aplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, neznamená, že by zmluva bola nejakým osobitným, nominátnym typom v zmysle pomenovaných zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, resp. Obchodného zákonníka. Zmluva podliehajúca režimu zákona o spotrebiteľských úveroch nie je samostatným, osobitným, pomenovaným, záväzkovoprávnym vzťahom, ale jedná sa o pojem druhový, ktorým sa označuje akákoľvek zmluva, kauzou, ktorej je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom spotrebiteľovi (ak sa nejedná o poskytnutie peňažných prostriedkov jedným zo spôsobov uvedených v ustanovení § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch), v § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je všeobecne vymedzené, že spotrebiteľským úverom je na účely tohto zákona dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom výnimky z tejto všeobecnej definície sú stanovené v ustanovení § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. V ustanovení § 497 Obchodného zákonníka je normované pravidlo, podľa ktorého pri úvere je možné dohodnúť si úrok a v § 499 ObZ zase možnosť za poskytnutie úveru si dojednať odplatu, zákonodarca tým zreteľne vymedzil sledované priority v rámci úverových vzťahov, keď ako jednu z priorít stanovil kogentne garantované právo mať možnosť dojednať odplatu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Zmluvnými stranami v riešenom prípade dohodnutá odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver odráža zákonné pravidlo normované v § 497 a § 499 Obchodného zákonníka a jej neprijateľnosť je tak z podstaty veci vylúčená. Je tu aj ďalšia výlučka (výluky) z (teoretického) prieskumu neprijateľnosti, ktorou je obsah dojednanej podmienky ako hlavného predmetu plnenia a tiež cenové dojednanie. Spotrebiteľský prieskum je vylúčený, ak by sa mal týkať hlavného predmetu plnenia alebo primeranosti ceny, podstatou záväzku druhej strany zo zmluvy o úvere (dlžníka) je vrátiť poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť celkovú odplatu za poskytnutie a užívanie úverových prostriedkov, pričom v tomto prípade žalobca presne vedel (mal a mohol vedieť) akú odplatu za úver je povinný zaplatiť, so zmluvou v znení, ktoré podpísal, súhlasil a mal by ju pri akceptácii jej znenia rešpektovať. Je bez akýchkoľvek pochybností, že dohoda o uvedenom je cenovým dojednaním. Pri aplikácii výnimky (zo spotrebiteľského prieskumu potenciálnej neprijateľnosti) primeranosti ceny - v tomto konkrétnom prípade primeranosti časti odplaty súd dospel k záveru o nemožnosti, neprijateľnosti, resp. o vylúčení takéhoto prieskumu. Primeranosť ceny sa štandardne radí medzi skutočnosť objektívne "neskúmateľné" (nepreskúmateľné), keďže neexistuje nijaký sadzobník alebo právne kritérium na určenie rámca pre jej preskúmanie (napr. rozsudok Súdného dvora Európskej únie zo dňa 30.04.2014, Q., C-26/13, bod 55). Stále je však potrebné zdôrazniť, že uvedené závery o výnimke (výnimkách) zo spotrebiteľského prieskumu prichádzajú do úvahy iba za predpokladu riadnej transparentnosti zmluvnej podmienky (článok 4 ods. 2, in fine, Smernice 93/13: „pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné“, § 53 ods. 1, in fine, Občianskeho zákonníka: „ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne“). Ak je podmienka transparentnosti splnená, čo v tomto prípade podľa názoru súdu nepochybne je, ďalší prieskum prijateľnosti odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver už nie je dovolený.

7.9. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Celkové náklady spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, - okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Do celkových nákladov nepatria poplatky za nedodržanie záväzkov - pri viazanom úvere dodatočné náklady okrem kúpnej ceny splatné bez ohľadu na spôsob úhrady, náklady na vedenie platobného účtu a náklady súvisiace s platobnými transakciami a čerpaniami sú súčasťou RPMN. RPMN umožňuje porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru/pôžičky na ročnom základe.

7.10. Obrana žalovaného vecne pozostávala z námietky, že medzi stranami ide o spotrebiteľský spor, predmetný úver je pre nedostatky zmluvy a chýbajúce zákonné náležitosti v nej bez poplatkov a

bezúročný, pričom tiež namietal premlčanie pohľadávky. V ostatnom išlo o žalovaným skopírované texty voľne dostupné na internete, ktoré sa týkali podľa neho podobných spotrebiteľských vzťahov (v tomto prípade totiž nešlo o revolvingový úver).

7.11. Ako je totiž vyššie uvedené, ide o úverový vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj pokiaľ ide o premlčaciu dobu (aj § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), keďže v danom prípade zo strany veriteľa došlo k aplikácii inštitútu mimoriadneho zosplatnenia.

7.12. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, že oznámenie o zosplatnení úveru bolo žalovanému doručované dňa 19.4.2018 do vlastných rúk ako aj z toho, že žaloba bola na súde podaná dňa 24.3.2020, súd pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným uzavrel, že nárok žalobcu premlčaný nie je a to ani čiastočne. Na nárok na zaplatenie nesplatenej časti úveru sa vzťahuje 3 ročná všeobecná premlčacia doba, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru (t. j. dňom 18.4.2018) a v čase podania tejto žaloby na súde stále plynula (márne by bola uplynula v prípade nepodania žaloby na súde do 18.4.2021) a teda tento nárok premlčaný nie je. Ani z pohľadu § 103 OZ nie je premlčaná žiadna z už zročných splátok, pretože premlčané by mohli byť iba neuhradené splátky úveru, ktoré boli zročné pred viac než 3 rokmi pred podaním žaloby na súde (t. j. pred 24.3.2017), avšak všetky splátky splatné pred týmto dátumom boli uhradené riadne a včas (žalovaný prestal úver splácať až od júla 2017).

7.13. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o tom, že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd uvádza, že žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal. V podstate tvrdil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti (konkrétne uviedol iba to, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná a že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru a že zmluvy sú nečitateľné) a tiež to, že uvedená zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré ju preto robia zmluvou bezúročnou a bez poplatkov. Konkrétne však uviedol iba to, že predmetná zmluva je z vyššie uvedených dôvodov neplatná pre jej rozpor so zákonom a s dobrými mravmi a to podľa § 39 OZ. Žalovaný neunesol svoje dôkazné bremeno (tak ako je to opísané v bodoch 29 a 30 tohto rozsudku) ani pokiaľ ide o jeho tvrdenie o tom, že predmetná úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Táto námietka z jeho strany bola iba všeobecná (s výnimkou toho, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná a že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru a že zmluvy sú nečitateľné), súd prieskumnou činnosťou nezistil, že by zmluva obsahovala akúkoľvek neprijateľnú podmienku a považuje ju preto za v plnom rozsahu platnú.

7.14. Súd má za nepochybné, že predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti a nezistil ani žiadnu ďalšiu skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť, že by tento úver mal byť bezúročný a bez poplatkov (ako to predpokladá § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je to vo výroku tohto rozsudku uvedené, keď zaviazal žalovaného k zaplateniu nesplatenej časti istiny i kapitalizovaného úroku i k zaplateniu úroku z omeškania, nakoľko je zrejmé, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškani.

7.15. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že zmluvy sú nečitateľné, súd ho považuje za účelové, pretože jednak nie je súdu zrejmé aké zmluvy má žalované na mysli a jednak zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014, ktorej kópiu žalobca súdu predložil, čitateľná je.

7.16. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o tom, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná. Je zrejmé, že zákon ustanovuje pre spotrebiteľskú zmluvu ako obligatórnu náležitosť zmluvy uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V napádanej spotrebiteľskej zmluve bol dojednaný anuitný spôsob splácania, t. j. plnenie záväzku dlžníka vrátiť úver a úrok za jeho poskytnutie bolo dohodnuté v mesačných splátkach s rovnakou výškou, pričom každou splátkou dochádza k postupnému umorovaniu (premenlivej) časti istiny, resp. k platbe úroku.

7.17. V danom prípade je nepochybné, že zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny (v rámci toho anuitne i úrokov a iných poplatkov), pričom tieto sú stanovené výškou, počtom, termínmi v

súlade so Smernica i zákonom, keď počet splátok je 120, výška jednotlivej splátky a jej splatnosť je 117 eur mesačne, 25. deň v kalendárnom mesiaci (splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci), pričom úver je splatný od prvej splátky - 25.2.2014 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.1.2024. Súd preto konštatuje, že sú splnené všetky zákonom požadované náležitosti.

7.18. Tvrdenia žalovaného o tom, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru neboli ničím podložené, žalovaný sa obmedzil iba na toto konštatovanie a to bez toho, aby aspoň čo len tvrdil na čom svoje tvrdenie zakladá, nie ešte že by bol toto tvrdenie aj preukázal.

7.19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) nie je veriteľ oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu v prípade, ak dostatočne neskúmal bonitu klienta, resp. teda schopnosť žalovaného dlh splácať a to s odbornou starostlivosťou.

7.20. K tejto otázke súd považuje za potrebné uviesť jednak to, že veriteľ od žalovaného požadoval zdokladovanie pracovného príjmu, výška jeho príjmu bola overená, žalovaný uvádzal, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, neboli zistené žiadne ďalšie záväzky žalovaného a žalovaný splnil podmienky pre poskytnutie úveru v sume 7.000 eur pri mesačnej splátke 117 eur. Súdu nie je zrejmé akým iným (ďalším) spôsobom a to najmä za okolností uvedených v nasledujúcom odseku tohto rozsudku by mal veriteľ schopnosť dlžníka úver splácať ešte skúmať.

7.21. Taktiež je treba uviesť, že to bol žalovaný, kto o úver požiadal, súhlasil s ním, prejavil vôľu splácať ho za dohodnutých podmienok a ako taký si mal a musel byť vedomý povinnosti, ku ktorej sa na obdobie 10 rokov zaväzuje, mal predovšetkým sám posúdiť svoje možnosti naplnenia podmienok úveru a pokiaľ zmluvu o úvere podpísal, je nepochybné, že svoje schopnosti dlh splácať vyhodnotil ako možné a naplnené.

7.22. Preto je v súlade so zákonom, ak veriteľ požaduje v tomto prípade jednorazové splatenie dlhu.

7.23. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ na nebankový subjekt zakázané, pretože by išlo o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Súd preto skúmal postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného a zistil, že v čase postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu (14.4.2021) bol žalovaný v omeškaní nielenže viac než 90 dní, ale dokonca bol v omeškaní s platením už zosplateného celého dlhu, pričom podaniami právneho predchodcu žalobcu uvedenými v bode 9 tohto rozsudku, bol vyzvaný k zaplateniu dlhu a upozornený na možnosť zosplatenia celého dlhu. Tieto mu boli doručované doporučené na jeho adresu bydliska.

7.24. Súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný v čase podpísania uvedenej úverovej zmluvy s jej obsahom súhlasil, úver za v nej dohodnutých podmienok prevzal a zaviazal sa ho splácať, preto má súd za to, že túto svoju povinnosť mal dodržať. Preto pokiaľ žalovaný po približne 3 rokoch splácať prestal (svojoľne) a svoje námietky voči úverovej zmluve (aj keď nedôvodné) vzniesol až v tomto konaní, teda po podaní žaloby na súde, teda až po približne 4 rokoch, súd jeho konanie považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa splateniu dlhu a teda konanie, ktoré nepochybne je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ).

7.25. Postúpenie pohľadávky nebankovému subjektu, je zrejmé, že ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. boli naplnené, pretože je nesporné z listín uvedených v bode 5 - 9 tohto rozsudku preukázané, že žalovaný prestal úver splácať v júni 2017, k zaplateniu nesplatennej časti úveru bol veriteľom vyzvaný dňa 22.3.2018, k zosplateniu úveru došlo podaním zo dňa 18.4.2018 (zásielky boli doručované do miesta bydliska žalovaného doporučené) a k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 14.4.2021, teda k postúpeniu pohľadávky z úveru, so splácaním ktorého bol žalovaný v omeškaní viac než 90 dní, došlo platne a žalobca je aktívne vecne legitimovaný.

7.26. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného i k zaplateniu úroku z omeškania vo výške stanovenej § 369 ods. 2 a § 369a Obchodného zákonníka v znení zákona č. 9/2013 Zb. v spojení s § 1 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Zb., keď je zrejmé, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškaní a to od zosplatnenia celého úveru.

7.27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalovaný, domáhajúci sa podľa obsahu odvolania plného zamietnutia žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Má za to, že zmluva o úvere sa dá považovať za bezúročnú a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, keď zmluva neobsahuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Tiež má za to, že predmetný dlh je premlčaný a že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie žalovanej pohľadávky pre neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky vzhľadom k nesplneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať bankové oprávnenia, keď Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov, inak sa zmluva o úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ohľadom čoho dáva odvolaciemu súdu do pozornosti rozsudky iných súdov, z ktorých citoval. Predmetom postúpenia bola nesplátná pohľadávka, keď banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko by takéto postúpenie bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom - § 39 v spojení s § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ. Úlohou súdu je posúdiť o obchádzaní zákona ako aj ex offio skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok a rozpor s dobrými mravmi, na základe čoho zmluva o úvere nemôže obstať ako celok. Navrhuje, aby súd aplikoval ustanovenie § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ustanovením čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keď tiež súd musí ex offio skúmať, či vykonaný právny úkon nie je absolútne neplatný, keď navrhovateľ ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu. Poukazuje tiež na rozsudok súdneho dvora C-42/15 adresovaný zákonodarcovi Slovenskej republiky, ktorý nemá priamy ani nepriamy účinok na naše spotrebiteľské zmluvy, ak by však zákonné ustanovenie bolo súladné, nebol by dôvod toto zákonné ustanovenie meniť. Má za to, že samotná zmluva je nečitateľná, keď on sa spoliehal na dobromyseľnosť dodávateľa nepostupujúceho s odbornou starostlivosťou, keď tiež použil nekalé obchodné praktiky pri jeho neinformovaní ako spotrebiteľa a použil pretlačenú formulárovú štandardizovanú zmluvu.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním mu náhrady trov odvolacieho konania, keď odvolacie dôvody nepovažuje za dôvodné po skutkovej ako aj právnej stránke. V prípade odvolania ide o chaotické skopírovanie textu iných rozhodnutí a on má za to, že súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal s námietkami žalovaného a svoje rozhodnutie i dostatočným spôsobom odôvodnil. Pohľadávku z úveru zosplatnil jeho právny predchodca listom zo dňa 18.04.2018, keď obsahom tohto zosplatnenia bola aj samotná výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách na úhradu plnenia v lehote 10 dní, keď žalovaný dlh neuhradil ani v lehote 90. dní odo dňa tejto výzvy, pričom zákon nevyžaduje, aby výzva v zmysle uvedeného Zákona o bankách bola doručovaná ako samostatná výzva a nevylučuje, aby nemohla byť obsiahnutá v listine, ktorou banka úver predčasne zosplatní. Odvolanie ako aj celá obrana žalovaného v rámci súdneho konania je jednoznačným spôsobom účelová, keď v čase spísania a podpísania úverovej zmluvy s jej obsahom súhlasil, úver prevzal a zaviazal sa ho splácať a účelové argumenty sú len s cieľom vyhnúť sa splateniu dlhu.

10. K tomuto vyjadreniu žalobcu sa následne vyjadroval žalovaný zotrúvajúci na dôvodoch podaného odvolania.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné v súlade s § 378 a § 219 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle

§ 387 ods. 1 CSP, potvrdiť ako vo výroku vecne správny, keď odvolací súd nevzhladol dôvody pre jeho zmenu (§ 388 CSP) alebo zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP).

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Predmetom konania je žaloba, ktorou žalobca (primárne jeho právny predchodca- postupca Poštová banka a.s.) domáhal od žalovaného zaplata sumy 6.442,77 eura s príslušenstvom titulom nesplatennej časti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014, pričom žiadal zaplata istiny v sume 5.719,02 eura spolu s kapitalizovaným úrokom úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 687,75 a zaplata poplatkov sume 36 eur a taktiež sa domáhal zaplata úroku z omeškania. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že mu bol poskytnutý úver v sume 7.000 eur, z ktorého uhradil 41 splátok po 117 eur, teda sumu 4.797 eur, ďalej, že úver sa dá považovať za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti v zmluve a pre neprijateľné zmluvné podmienky, vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, poukázal na rozsudky súdov, ktoré podobné zmluvy žalobcu považovali za bezúročné a bez poplatkov a na to, že zmluvy, ktoré so žalobcom uzatváral, sú nečitateľné, považoval zmluvy za neplatné a žiadal žalobu zamietnuť. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu rozsudkom (prvým v poradí) č. k. 13Csp/20/2021-189 zo dňa 08.12.2021 vyhovel s tým, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.442,77 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.719,02 eura od 19.04.2018 do zaplata a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoCsp/8/2022-281 zo dňa 02.06.2022 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie (prvý v poradí) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, kde podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu bol súd prvej inštancie povinný aplikovať na daný právny vzťah normy Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, a to najmä v súvislosti s posúdením námietky premlčania (aj s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka), taktiež opätovne posúdiť námietky žalovaného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj skutočnosť, či veriteľ postupoval v súlade s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol rozsudkom (druhým v poradí) bližšie špecifikovaným v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorým opätovne vyhovel žalobe žalobcu a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 6.442,77 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.719,02 eura od 19.04.2018 do zaplata a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že úver zo zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov pre chýbajúce náležitosti, že zmluva neobsahuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, že nárok žalobcu je premlčaný ako aj to, že žalobca ako právny nástupca nie je aktívne vecne legitimovaný pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

15. Odvolací súd v prvom rade považuje za potrebné zmieniť, že súd prvej inštancie v danej veci posudzovaný právny vzťah správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná a ani nebola namietaná žiadnou zo strán sporu. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedajúce požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia s tým, že následne sa odvolací súd (v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP) obmedzil už len na doplnenie dôvodov podporujúcich vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. K uvedenému záveru odvolací súd dospel napriek tomu, že sa s niektorými konštatáciami súdu prvej inštancie nestotožnil (ako napríklad konštatáciu súdu prvej inštancie o tom, že zo strany spotrebiteľa nedošlo k uneseniu dôkazného bremena ohľadom preukázania neprijateľných zmluvných podmienok, keď práve súd má iniciatívne skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a za týmto účelom podrobiť spotrebiteľskú zmluvu kontrole), pretože uvedené konštatácie súdu sú v priamom rozpore so spotrebiteľským právom a jeho zásadami, no napriek tomu tieto nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď odvolací súd nevzhladol dôvody pre jeho zmenu (§ 388 CSP) alebo zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP).

16. Odvolací súd sa zaoberal primárne námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu ako postupníka, nakoľko ide o otázku zásadného významu, pretože v prípade ak by žalobca

nebol nositeľom hmotnoprávneho nároku, ktorý si uplatňuje v tomto konaní bolo by nadbytočné zaoberať sa ďalšími skutočnosťami, pretože už len táto skutočnosť sama o sebe by spôsobila žalobcov neúspech v konaní. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 192/2004).

17. V prejednávanej veci bolo zrejmé, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákonom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom *lex specialis*, ale aj podmienkami vymedzenými v zákone o spotrebiteľských úveroch. Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka je potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky podľa Zákona o bankách, zakotvenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Toto ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá je dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

18. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danom prípade pred postúpením pohľadávky dňa 14.04.2021 bol dlžník v omeškaní s plným svojho už splatného záväzku dlhšie ako 90 dní napriek prechádzajúcej výzve veriteľa, čo bolo v konaní preukázané najmä výzvou zo dňa 18.04.2018 (č. I. 18 - druhá strana) označenou ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, kde právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vzhľadom na tú skutočnosť, že závažným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014, sa pohľadávka ku dňu 18.04.2018 stala splatnou v celom rozsahu s tým, že na základe uvedenej výzvy bol žalovaný vyzvaný k splateniu dlžnej istiny vo výške 5.719,02 eura, úroku vo výške 687,75 eura a poplatku za upomienku vo výške 36 eur, a teda spolu v sume 6.442,77 eura. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade došlo k naplneniu špeciálnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď žalovaný bol písomne vyzvaný na úhradu zosplateného úveru dňa 18.04.2018 a k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - postupcu Poštová banka, a.s. na žalobcu ako postupníka došlo dňa 14.04.2021 t.j. po tom, čo bol žalovaný ako dlžník v omeškaní viac ako 90 dní, kde zároveň predmetom postúpenia bola už zosplatená splatná pohľadávka. S poukazom na uvedené, preto odvolací súd vyhodnotil aj túto odvolaciu námietku žalovaného za nedôvodnú.

19. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 1 a 2 zakotvuje formálne i obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne v § 9 ods. 1 ustanovuje povinnosť uzatvárať zmluvu o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Čo sa týka obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať jednak všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka, ale aj špeciálne náležitosti explicitne vyjadrené v § 9 ods. 2 písm. a) až v). Zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou v prípade ak zmluva nemá písomnú formu (§ 11 ods. 1 písm. a/), ale najmä v prípade absencie obligatórnych obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) (§ 11 ods. 1 písm. b/).

20. V súvislosti s námietkou žalovaného o absencii obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa odvolací súd v nadväznosti na to v prvom rade zaoberal súvisiacou námietkou žalovaného, že zmluva neobsahuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako podstatnú náležitosť.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) účinného v čase uzatvorenia zmluvy (znenie účinné od 11.06.2010 do 31.03.2015) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbanami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel odvolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa

zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené je § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. (účinné v čase uzatvorenia zmluvy) hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, 3Cdo 56/2018, 2Cdo 235/2017, 6Cdo 113/2018).

24. Keďže ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne k splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky, je potom zrejmé, že zo zmluvy uzatvorenej dňa 04.02.2014, kde je uvedená výška splátky 117 eur a termín splatnosti je uvedený ako 25. deň v kalendárnom mesiaci, že mesačná splátka zahrňa splátku istiny, úrokov a poplatkov, pretože v prípade riadneho splácania úveru žalovaným, by mal uhradiť istinu 7.000 eur spolu so zmluvným úrokom v 120 mesačných splátkach vo výške 117 eur s termínom konečnej splatnosti ku dňu 25.02.2014. Vzhľadom na uvedené je odvolací súd toho názoru, že námietka žalovaného ohľadne absencie rozdelenia splátky na istinu úrok a ďalšie poplatky, nie je dôvodná.

25. V spojitosti s vyššie uvedeným sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014 obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 písm. a) až v), preto v danom prípade sa nemožno stotožniť s odvolacou argumentáciou žalovaného, že by mal byť predmetný úver zo spotrebiteľskej zmluvy sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Avšak obiter dictum odvolací súd uvádza, že nestotožnil (stotožniť nemohol) so súdom prvej inštancie v rámci jeho konštatácie ohľadom skutočnosti, že žalovaný ako spotrebiteľ nepreukázal svoje tvrdenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkou (ktorá však nemala vplyv na jeho právny záver a na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia), pretože je úlohou súdu podrobiť úverovú zmluvu spotrebiteľskej kontrole a z uvedeného hľadiska resp. z hľadiska toho, či spĺňa všetky obligatórne náležitosti, a to aj bez toho ak by uvedené spotrebiteľ (žalovaný) nenamietal resp. by bol pasívny.

26. Rovnako tak odvolací súd vyhodnotil za nedôvodnú aj hmotnoprávnu námietku premlčania, keď dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože žaloba bola na súde podaná dňa 24.03.2020 s tým, že nárok ktorý si žalobca v konaní uplatňuje sa stal v celom rozsahu splatným okamihom pristúpenia k mimoriadnemu zosplateniu dňa 19.04.2018, preto by trojročná premlčacia lehota uplynula najneskôr dňa 18.04.2021.

27. Čo sa týka neplatnosti, žalovaný v odvolaní neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvodzoval od absencie povinných náležitostí zmluvy (k uvedenému sa odvolací súd podrobne vyjadril vyššie) a neprijateľných zmluvných podmienok, pričom ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní nepoukázal ani na jedinú neprijateľnú zmluvnú podmienku, zároveň tak ako súd prvej inštancie aj odvolací súd nezhliadol prítomnosť žiadnej takejto podmienky, na podklade ktorej by si žalobca v tomto konaní uplatňoval svoj nárok.

28. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keď po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správnejmu právnejmu záveru.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a teda žalobcovi plne úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v plnom rozsahu (100 %), keď o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

31. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).